

Herbert Wågerud, Oskarshamn

Publicerad 2014-01-27

Det kom en gång en ung pojke till kåren som blev intresserad av att spela hornmusik. Han hette Herbert och han hade goda förutsättningar att lyckas, han var musikalisk och kunde också sjunga bra. Någon såg förutsättningarna och hjälpte till med övningar och annan nödvändig hjälp. Senare blev Herbert soldat i kåren.

Men det var länge sedan, under alla kommande år var det Frälsningsarmén, hornmusik och sång som gällde för Herbert. Han hittade en passande ung flicka vid namn Eva i grannkåren Högsby och det var naturligtvis en fördel att alla fritidsintressen delades. De två bildade familj och fick barn och sedan barnbarn.

Eva fick hembud för några år sedan, naturligtvis en stor sorg, sonen Anders fick också lämna jordelivet så det blev tungt för Herbert.

Men han fortsatte med sin musik och var också villig sångsolist, ibland i duettsånger med någon annan av kårens sångkunniga. Han var också med i en manskör tillsammans med några hornmusikanter som ibland sjöng vid olika tillfällen.

Herbert såg också möjligheter att hjälpa till med olika sysslor i kåren. Med Eva följde också ett engagemang i ungdomsarbetet, i scoutstugan och mycket annat som rörde kårens arbete.

Men åren gick och med dessa kom också sjukdomar av olika slag. Herbert drabbades av flera åkommor som ofta fordrade besök på sjukhus. Men han gav inte upp och kort tid efter hemkomst från en sjukhusvistelse kunde han sitta med i musikkåren och spela.

Men det kom en dag då det inte gick längre, han fick flytta in på äldreboendet Elefanten och fick se och prata med flera människor än i lägenheten.

Frälsningsarmén var på sångstunder där och naturligtvis fanns Herbert med bland sångarna och han sjöng nog en solo eller duettsång också.

Som en sammanfattning kan vi säga att Herbert visade en stor trohet mot kåren och dess verksamhet.

Monica Törnström och Johnny Thunqvist